

Predbežné znenie

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora)

zo 14. marca 2019 (*)

„Návrh na zažatie prejudiciálneho konania – Sociálne zabezpečenie – Dohoda medzi Európskym spoločenstvom a jeho členskými štátmi na jednej strane a Švajčiarskou konfederáciou na druhej strane o voľnom pohybe osôb – Nariadenie (ES) č. 883/2004 – Článok 3 – Vecná pôsobnosť – Odvody z príjmov z majetku francúzskeho rezidenta, ktorý je poistený vo švajčiarskom systéme sociálneho zabezpečenia – Odvody určené na financovanie dvoch dávok, ktoré spravuje francúzsky Národný fond solidarity pre osobnú nezávislosť – Priama a dostatočne relevantná súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia – Pojem ‚dávka sociálneho zabezpečenia‘ – Individuálne posúdenie osobných potrieb žiadateľa – Zohľadnenie zdrojov žiadateľa pri výpočte výšky dávok“

Vo veci C-372/18,

ktorej predmetom je návrh na zažatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ podaný rozhodnutím Cour administrative d'appel de Nancy (Odvolací súd Nancy, Francúzsko) z 31. mája 2018 a doručený Súdnemu dvoru 7. júna 2018, ktorý súvisí s konaním:

Ministre de l'Action et des Comptes publics

proti

Raymondovi Dreyerovi s manželkou,

SÚDNY DVOR (siedma komora),

v zložení: predseda piatej komory T. von Danwitz, sudcovia E. Levits a C. Vajda (spravodajca),

generálny advokát: M. Bobek,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- manželia Dreyerovci, v zastúpení: J. Schaeffer, avocat,
- francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a R. Coesme, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: D. Martin a M. Van Hoof, splnomocnení zástupcovia,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia (Ú. v. EÚ L 166, 2004, s. 1; Mim. vyd. 05/005, s. 72).

2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi ministre de l'Action et des Comptes publics (minister pre verejnú správu a verejné účty, Francúzsko) a pánom Raymondom Dreyerom a jeho manželkou, francúzskymi daňovými rezidentmi, ktorí sú poistení vo švajčiarskom systéme sociálneho zabezpečenia (ale len „manželia Dreyerovci“) vo veci platby príspevkov a odvodov, ktoré boli uložené týmito osobám za rok 2015 na základe ich príjmov z kapitálového majetku.

Právna úprava

Právo Únie

Dohoda o voľnom pohybe osôb

3 Európske spoločenstvo a jeho členské štáty na jednej strane a Švajčiarska konfederácia na druhej strane podpísali 21. júna 1999 sedem dohôd, medzi ktoré patrí aj dohoda o voľnom pohybe osôb (Ú. v. EÚ L 353, 2009, s. 71, ale len „dohoda o voľnom pohybe osôb“). Rozhodnutím Rady a Komisie 2002/309/ES, Euratom o dohode o vedeckej a technologickej spolupráci zo 4. apríla 2002 o uzavretí siedmich dohôd so Švajčiarskou konfederáciou (Ú. v. ES L 114, 2002, s. 1, Mim. vyd. 11/041, s. 89) bolo týchto sedem dohôd schválených v mene Spoločenstva, pričom platnosť nadobudli 1. júna 2002.

4 Podľa preambuly dohody o voľnom pohybe osôb sú zmluvné strany „rozhodnuté dosiahnuť voľný pohyb osôb medzi [nimi] na základe pravidiel uplatňovaných v Európskom spoločenstve“.

5 Článok 8 tejto dohody, nazvaný „Koordinácia systémov sociálneho zabezpečenia“, uvádza:

„Zmluvné strany prijímú opatrenia v súlade s prílohou II týkajúce sa koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia najmä s cieľom:

- a) zabezpečiť rovnosť zaobchádzania;
- b) stanoviť uplatniteľné právne predpisy;
- c) na účely nadobudnutia a zachovania práva na dávky a vypočítania takýchto dávok započítať všetky obdobia, ktoré sa zohľadujú vo vnútroštátnych právnych predpisoch príslušných krajín;
- d) vyplácať dávky osobám, ktoré majú bydlisko na území zmluvných strán;
- e) podporiť vzájomnú administratívnu pomoc a spoluprácu medzi orgánmi a inštitúciami.“

6 Príloha II tejto dohody, zmenená rozhodnutím Spoločného výboru zriadeného na základe rovnakej dohody č. 1/2012 z 31. marca 2012 (Ú. v. EÚ L 103, 2012, s. 51), obsahuje článok 1, ktorý znie takto:

„1. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ide o koordináciu systémov sociálneho zabezpečenia, budú medzi sebou uplatňovať právne akty Európskej únie, na ktoré sa uvádza odkaz v oddiele A tejto prílohy a ktoré sú zmenené a doplnené týmto oddielom, alebo predpisy, ktoré sú rovnocenné

s takýmito aktmi.

2. Pojem „ľenský štát/ľenské štáty“ obsiahnutý v právnych aktoch uvedených v oddiele A tejto prílohy znamená okrem štátov, na ktoré sa vzťahujú príslušné právne akty Európskej únie, aj Švajčiarsko.“

7 Oddiel A uvedenej prílohy odkazuje osobitne na nariadenie ?. 883/2004.

Nariadenie ?. 883/2004

8 Ľánok 3 ods. 1 a 3 nariadenia ?. 883/2004 znie:

„1. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky právne predpisy, ktoré sa týkajú týchto častí sociálneho zabezpečenia:

- a) nemocenské dávky;
- b) dávky v materstve a rovnocenné dávky v otcovstve;
- c) dávky v invalidite;
- d) dávky v starobe;
- e) pozostalostné dávky;
- f) dávky v súvislosti s pracovnými úrazmi a chorobami z povolania;
- g) podpora pri úmrtí;
- h) dávky v nezamestnanosti;
- i) preddôchodkové dávky;
- j) rodinné dávky.

...

3. Toto nariadenie sa tiež uplatňuje na osobitné nepríspevkové peňažné dávky, na ktoré sa vzťahuje ľánok 70.“

9 Ľánok 11 ods. 1 tohto nariadenia stanovuje:

„Osoby, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, podliehajú právnym predpisom len jedného ľenského štátu. Tieto právne predpisy sa určia v súlade s touto hlavou.“

Francúzske právo

10 Ľánok 1600?0 Fa code général des impôts (Všeobecný daňový zákonník) v znení uplatniteľnom na skutkový stav vo veci samej uvádzal:

„I. – Sociálny odvod z príjmov z majetku sa stanovuje v súlade s ustanoveniami ľánku L. 245?14 code de la sécurité sociale [Zákonníka sociálneho zabezpečenia].“

...“

11 Ľánok L. 245?16 Zákonníka sociálneho zabezpečenia v znení uplatniteľnom na skutkové

okolnosti vo veci samej stanovoval:

„I. – Sadzba sociálnych odvodov uvedených v ?lánoch L. 245?14 a L. 245?15 sa stanovuje na 4,5 %.

II. – Príjem z odvodov uvedených v odseku I sa rozdelí nasledujúcim spôsobom:

– ?as? zodpovedajúca 1,15 % Národnému fondu solidarity pre osobnú nezávislos?;

...“

12 Pod?a ?lánku L. 14?10?1 code de l'action sociale et des familles (Zákonník sociálnych opatrení a rodiny):

„I. – Úlohou Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie [Národný fond solidarity pre osobnú nezávislos?] je:

1. Prispieva? na financovanie prevencie straty osobnej nezávislosti a pomoci pri strate osobnej nezávislosti starších osôb a osôb so zdravotným postihnutím; doma a v zariadeniach, ako aj na financovanie podpory pre rodinných opatrovateľov, v súlade so zásadou rovnosti zaobchádzania s dotknutými osoba na celom území;

...

10. Prispieva? na financovanie investícií zameraných na plnenie technických a bezpečnostných požiadaviek, modernizáciu využívaných priestorov, ako aj na vytváranie nových miest v zariadeniach sociálnych a zdravotnícko?sociálnych služieb;

...“

13 ?lánok L. 14?10?4 tohto zákonníka znie:

„Výnosy určené pre Národný fond solidarity pre osobnú nezávislos? tvoria:

...

2. Dodatočný príspevok k sociálnemu odvodu uvedenému v ?lánku L. 245?14 Zákonníka sociálneho zabezpečenia a dodatočný príspevok k sociálnemu odvodu uvedenému v ?lánku L. 245?15 toho istého zákonníka. Tieto dodatočné príspevky sa odvádzajú, kontrolujú, vymáhajú a sú splatné za rovnakých podmienok a pri uplatnení rovnakých sankcií, aké sa uplatňujú na tieto sociálne odvody. Ich sadzba je stanovená na 0,3 %;

...“

14 ?lánok L. 232?1 uvedeného zákonníka stanovuje:

„Každá staršia osoba s bydliskom vo Francúzsku, ktorá sa nachádza v situácii, keď nie je schopná niesť následky nedostatku alebo straty osobnej nezávislosti spojené s jej fyzickým alebo duševným stavom, má nárok na individualizovaný príspevok na osobnú nezávislos? umožňujúci podporu prispôsobenú jej potrebám.

Tento príspevok, ktorý je na celom území štátu vymedzený za rovnakých podmienok, je určený pre osoby, ktoré bez ohľadu na starostlivosť, ktorá im môže byť poskytnutá, potrebujú pomoc pri vykonávaní základných životných činností alebo ktorých stav si vyžaduje pravidelné monitorovanie.“

15 § 232-2 rovnakého kódexu stanovuje:

„Individualizovaný príspevok na osobnú nezávislosť, ktorý má povahu vecnej dávky, sa poskytuje na žiadosť a v medziach sadzieb stanovených právnym predpisom každému, kto preukáže stále a pravidelné bydlisko a spĺňa podmienky veku a straty osobnej nezávislosti, ktoré sa posudzujú podľa celoštátnej tabuľky a sú rovnako stanovené právnym predpisom.“

16 § 232-4 Zákonníka sociálnych opatrení a rodiny uvádza:

„Individualizovaný príspevok na osobnú nezávislosť zodpovedá časti plánu pomoci využívanej príjemcom po jeho znížení o podiel, ktorý znáša príjemca.

Výška podielu, ktorý znáša príjemca, sa vypočítava a aktualizuje k 1. januáru každého kalendárneho roka v závislosti od zdrojov príjemcu stanovených za podmienok podľa § 132-1 a § 132-2 a v závislosti od celkovej sumy plánu pomoci podľa vnútroštátnej stupnice valorizovanej každoročne k 1. januáru podľa § 232-3-1.

...“

17 § 245-1 tohto zákonníka znie:

„I. – Každá zdravotne postihnutá osoba so stálym a pravidelným bydliskom v kontinentálnom Francúzsku, v územných celkoch uvedených v § 751-1 Zákonníka sociálneho zabezpečenia alebo na Saint Pierre a Miquelon vo veku, ktorý je nižší než vyhláškou stanovená hranica a ktorej zdravotné postihnutie zodpovedá kritériám stanoveným vyhláškou, berúc do úvahy najmä povahu a význam potrieb, ktoré si vzhľadom na jej životné zámery vyžadujú kompenzáciu, má nárok na kompenzačnú dávku, ktorá má povahu vecnej dávky a ktorú možno podľa voľby príjemcu poskytnúť ako vecnú alebo ako peňažnú dávku.

Ak osoba spĺňa podmienky veku pre vznik nároku na príspevok stanovený v § 541-1 Zákonníka sociálneho zabezpečenia, poskytnutie kompenzačnej dávky sa uskutočňuje za podmienok stanovených v odseku III tohto § 245.

V prípade, že príjemcovi kompenzačnej dávky vznikol nárok rovnakej povahy v rámci systému sociálneho zabezpečenia, sumy vyplatené z tohto dôvodu sa znížia o vypočítanú sumu kompenzačnej dávky za podmienok stanovených vyhláškou.

...“

18 § 245-6 uvedeného zákonníka stanovuje:

„Kompenzačná dávka sa poskytuje na základe sadzieb a súm stanovených podľa druhu výdavku a v medziach sadzby podpory, ktoré sa môžu líšiť v závislosti od zdrojov príjemcu. Maximálne sumy, tarify a sadzby podpory stanovuje rozhodnutím minister zodpovedný za osoby so zdravotným postihnutím. Podmienky a trvanie poskytovania tejto dávky sa stanovujú vyhláškou.

Pod zdroje sa na účely určenia sadzby podpory uvedenej v predchádzajúcom odseku nezapočítavajú:

- príjmy príjemcu zo zárobkovej činnosti,
- dočasné náhrady, dávky a doživotné dôchodky vyplácané obetiam pracovných úrazov alebo ich právnym nástupcom uvedeným v bode 8 článku 81 všeobecného daňového zákonníka,
- príjmy a náhrady príjmu, ktorých zoznam sa stanoví v osobitnom predpise,
- príjmy z činnosti manžela, partnera, osoby, s ktorou dotknutá osoba uzavrela občianskoprávny pakt o solidarite, rodinného pomocníka, ktorý žije v domácnosti príjemcu a zabezpečuje mu účinnú pomoc, alebo jeho rodičov, a to ani keď príjemca býva u nich,
- doživotné dôchodky podľa bodu 2 článku 199f Všeobecného daňového zákonníka, ak boli zriadené zdravotne postihnutou osobou pre ňu samotnú, alebo v jeho prospech zo strany jej rodičov alebo zákonného zástupcu, jej starých rodičov, súrodencov alebo detí,
- niektoré sociálne dávky s osobitným predmetom, ktorých zoznam sa stanoví v osobitnom predpise.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

19 Manželia Dreyerovci sú francúzskymi štátnymi príslušníkmi s bydliskom vo Francúzsku a s daňovým domicilom v tomto členskom štáte. Pán Dreyer, ktorý je v súvislosti na dôchodku, bol profesionálne činný vo Švajčiarsku, a spolu so svojou manželkou je poistený vo švajčiarskom systéme sociálneho zabezpečenia.

20 Oznámením o začatí vymáhania z 31. októbra 2016, ktoré bolo potvrdené rozhodnutím zo 6. decembra 2016, francúzska daňová správa vyrubila manželom Dreyerovcom z titulu príjmov z majetku dosiahnutých vo Francúzsku v roku 2015 vo forme príjmov z kapitálového majetku, všeobecný sociálny príspevok, príspevok na úhradu sociálneho dlhu, k sociálnym odvodom a dodatočným príspevkom, ako aj solidárny odvod (talej spolu len „sporné príspevky a odvody“). Posledné uvedené spoločne slúžia na financovanie troch francúzskych orgánov, a to konkrétne Fonds de solidarité vieillesse (Fond solidarity v starobe, talej len „FSV“), Caisse d’amortissement de la dette sociale (Fond pre amortizáciu sociálneho dlhu, talej len „CADES“), a Caisse nationale de solidarité pour l’autonomie (Národný fond solidarity pre osobnú nezávislosť, talej len „CNSA“).

21 Keďže manželia Dreyerovci sa domnievali, že dávky, ktoré spravujú FSV, CADES a CNSA a ktoré sú financované zo sporných príspevkov a odvodov, sú dávkami sociálneho zabezpečenia, napadli na Tribunal administratif de Strasbourg (Správny súd Štrasburg, Francúzsko) vyrubenie uvedených príspevkov a odvodov voči nim z dôvodu, že už sú poistení vo švajčiarskom systéme sociálneho zabezpečenia a že vzhľadom na zásadu uplatnenia jednej právnej úpravy sociálneho zabezpečenia vyplývajúcej z nariadenia č. 883/2004 by nemali prispievať na financovanie francúzskeho systému sociálneho zabezpečenia. Rozsudkom z 11. júla 2017 Tribunal administratif de Strasbourg (Správny súd Štrasburg) vyhovel žalobe manželov Dreyerovcov a oslobodil ich od povinnosti platby sporných príspevkov a odvodov.

22 Ministre de l’Action et des Comptes publics (minister pre verejnú činnosť a verejné účty) podal proti tomuto rozsudku odvolanie na vnútroštátny súd, ktorým je Cour administrative d’appel de Nancy (Odvolací správny súd Nancy, Francúzsko).

23 Posledný uvedený súd najprv potvrdil, rovnako ako Tribunal administratif de Strasbourg

(Správny súd Štrasburg), že manželov Dreyerovcov je potrebné čiastočne oslobodiť od povinnosti platby sporných príspevkov a odvodov určených FSV a CADES, a to pokiaľ ide o všeobecný sociálny príspevok, príspevok na úhradu sociálneho dlhu, solidárny odvod a časť sociálneho odvodu. Podľa vnútroštátneho súdu má táto časť sporných príspevkov a odvodov priamu a dostatočne relevantnú súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia, a teda spravuje sa zásadou jednej právnej úpravy podľa článku 11 ods. 1 nariadenia č. 883/2004. Preto keďže manželia Dreyerovci sú poistení vo švajčiarskom systéme sociálneho zabezpečenia, nemôžu vo Francúzsku podliehať sociálnym príspevkom a odvodom na financovanie francúzskeho systému sociálneho zabezpečenia v súlade s judikatúrou vyplývajúcou z rozsudku z 26. februára 2015, de Ruyter (C-623/13, EU:C:2015:123).

24 Vnútroštátny súd má na druhej strane pochybnosti, pokiaľ ide o otázku, či možno aj časť sporných príspevkov a odvodov určenú CNSA, teda časť sociálneho odvodu a dodatočný príspevok, samu osebe považovať za dávky sociálneho zabezpečenia v zmysle nariadenia č. 883/2004, a či má teda priamu a dostatočne relevantnú súvislosť s určitými časťami systému sociálneho zabezpečenia.

25 V tejto súvislosti vnútroštátny súd odkazuje na bod 37 rozsudku z 21. februára 2006, Hosse (C-286/03, EU:C:2006:125), pričom pripomína, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora dávku možno považovať za „dávku sociálneho zabezpečenia“, pokiaľ je jednak priznaná príjmom bez akéhokoľvek individuálneho a diskretného posúdenia ich osobných potrieb na základe zákonom stanovenej situácie a jednak ak sa vzťahuje na jedno z rizík výslovne vymenovaných v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 883/2004.

26 Pokiaľ ide o dve dávky CNSA financované z časti sporných príspevkov a odvodov, a to individualizovaný príspevok na osobnú nezávislosť (aj len „APA“) a dávky na kompenzáciu zdravotného postihnutia (aj len „PCH“), vnútroštátny súd sa domnieva, že druhá podmienka uvedená v predchádzajúcom bode je splnená. Na druhej strane si kladie otázku, či možno prvú podmienku považovať za úplne splnenú. Hoci vnútroštátny súd konštatuje, že APA a PCH sa priznávajú mimo akéhokoľvek diskretného posúdenia osobných potrieb žiadateľa na základe zákonom definovanej situácie, zároveň opakuje tvrdenie, ktoré uviedol ministre de l'Action et des Comptes publics (minister pre verejnú činnosť a verejné úžitky), že APA a PCH nemožno považovať za dávky priznávané mimo individuálneho posúdenia osobných potrieb príjemcov, a to z dôvodu, že ich výška závisí od úrovne zdrojov týchto príjemcov, prípadne sa líši v závislosti od týchto zdrojov.

27 Za týchto podmienok Cour administrative d'appel de Nancy (Odvolací správny súd Nancy) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúcu prejudiciálnu otázku:

„Majú príspevky určené pre [CNSA], z ktorých sú spolufinancované [APA a PCH], priamu a dostatočne relevantnú súvislosť s určitými časťami sociálneho zabezpečenia uvedenými v článku 3 nariadenia [č. 883/2004] a zaraďujú sa preto do pôsobnosti tohto nariadenia len z toho dôvodu, že tieto dávky sa vzťahujú na jedno z rizík vymenovaných v uvedenom článku 3 a poskytujú sa bez akéhokoľvek diskretného posúdenia na základe zákonom definovanej situácie?“

O prejudiciálnej otázke

28 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 3 nariadenia č. 883/2004 vykladať v tom zmysle, že dávky ako APA a PCH môžu byť na účely ich kvalifikácie ako „dávky sociálneho zabezpečenia“ v zmysle uvedeného ustanovenia považované za dávky, ktoré sa poskytujú bez akéhokoľvek individuálneho posúdenia osobných potrieb príjemcu, hoci výpočet ich výšky závisí od zdrojov príjemcu alebo sa mení v závislosti od týchto zdrojov.

29 Na úvod je potrebné podotknúť, že podľa článku 8 dohody o voľnom pohybe osôb zmluvné strany prijímú opatrenia v súlade s prílohou II tejto dohody týkajúce sa koordinácie systémov sociálneho zabezpečenia najmä s cieľom stanoviť uplatniteľné právne predpisy a vyplácať dávky osobám, ktoré majú bydlisko na území zmluvných strán. Pritom oddiel A bod 1 prílohy II tejto dohody stanovuje, že zmluvné strany budú uplatňovať nariadenie č. 883/2004. Vzhľadom na to, že podľa článku 1 ods. 2 prílohy II uvedenej dohody „pojem ‚členský štát/členské štáty‘ obsiahnutý v právnych aktoch uvedených v oddiele A tejto prílohy znamená okrem štátov, na ktoré sa vzťahujú príslušné právne akty Európskej únie, aj Švajčiarsko“, ustanovenia tohto nariadenia sa vzťahujú aj na Švajčiarsku konfederáciu (rozsudok z 21. marca 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, bod 28).

30 Za týchto podmienok preto situácia žalobcov vo veci samej, štátnych príslušníkov členského štátu, ktorí sú poistení vo švajčiarskom systéme sociálneho zabezpečenia, patrí do pôsobnosti nariadenia č. 883/2004 (pozri analogicky rozsudok z 21. marca 2018, Klein Schiphorst, C-551/16, EU:C:2018:200, bod 29).

31 Pokiaľ ide o meritórny obsah položenej otázky, je potrebné pripomenúť, že rozdiel medzi dávkami, ktoré patria do pôsobnosti nariadenia č. 883/2004, a dávkami vylúčenými z jeho pôsobnosti spočíva v podstate v znakoch, ktoré tvoria každú dávku, najmä v útele takejto dávky a podmienkach jej priznania, a nie v tom, či vnútroštátna právna úprava v oblasti dávok sociálneho zabezpečenia túto dávku určitým spôsobom kvalifikuje [pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 5. marca 1998, Molenaar, C-160/96, EU:C:1998:84, bod 19; zo 16. septembra 2015, Komisia/Slovensko, C-433/13, EU:C:2015:602, bod 70, a z 25. júla 2018, A (Pomoc pre osobu so zdravotným postihnutím), C-679/16, EU:C:2018:601, bod 31].

32 Z ustálenej judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že dávku možno považovať za dávku sociálneho zabezpečenia jednak pokiaľ je príjmom priznávaná bez akéhokoľvek individuálneho a diskretného posúdenia ich osobných potrieb na základe zákonom stanovenej situácie a jednak ak sa vzťahuje na jedno z rizík výslovne vymenovaných v článku 3 ods. 1 nariadenia č. 883/2004 [pozri v tomto zmysle najmä rozsudky z 27. marca 1985, Hoeckx, 249/83, EU:C:1985:139, body 12 až 14; zo 16. septembra 2015, Komisia/Slovensko, C-433/13, EU:C:2015:602, bod 71, ako aj z 25. júla 2018, A (Pomoc pre osobu so zdravotným postihnutím), C-679/16, EU:C:2018:601, bod 32].

33 Pokiaľ ide o prvú podmienku uvedenú v predchádzajúcom bode, je potrebné pripomenúť, že táto podmienka je splnená, keď priznanie dávky závisí od objektívnych kritérií, ktorých splnenie vedie k vzniku nároku na túto dávku bez toho, aby príslušný orgán mohol zohľadniť iné aspekty osobných pomerov [pozri v tomto zmysle najmä rozsudky zo 16. júla 1992, Hughes, C-78/91, EU:C:1992:331, bod 17; zo 16. septembra 2015, Komisia/Slovensko, C-433/13, EU:C:2015:602, bod 73, ako aj z 25. júla 2018, A (Pomoc pre osobu so zdravotným postihnutím), C-679/16, EU:C:2018:601, bod 34].

34 V tejto súvislosti Súdny dvor už rozhodol, že pokiaľ ide o dávky, ktorých poskytnutie sa prizná alebo zamietne, alebo ktorých výška sa vypočíta s ohľadom na príjmy príjemcu, priznanie takýchto dávok nezávisí od individuálneho posúdenia osobných potrieb žiadateľa, keďže ide o objektívne a zákonom definované kritérium zakladajúce nárok na túto dávku bez toho, aby príslušný orgán mohol zohľadniť iné osobné okolnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 2. augusta 1993, Acciardi, C-66/92, EU:C:1993:341, bod 15; z 18. júla 2006, De Cuyper, C-406/04, EU:C:2006:491, bod 23, a zo 16. septembra 2015, Komisia/Slovensko, C-361/13, EU:C:2015:601, bod 52).

35 Súdny dvor okrem toho v bode 38 rozsudku z 25. júla 2018, A (Pomoc pre zdravotne

postihnutú osobu) (C-679/16, EU:C:2018:601), spresnil, že na to, aby nedošlo k splneniu prvej podmienky uvedenej v bode 32 tohto rozsudku, diskrečné posúdenie individuálnych potrieb príjemcu dávky zo strany príslušného orgánu sa musí v prvom rade týkať vzniku nároku na predmetnú dávku. Tieto úvahy platia *mutatis mutandis*, aj pokiaľ ide o individuálnu povahu posúdenia osobných potrieb príjemcu dávky zo strany príslušného orgánu.

36 Pokiaľ ide o dávky, o ktoré ide vo veci samej, zo spisu predloženého Súdnu dvoru vyplýva, že všetky osoby vo veku 60 rokov a viac považované za osoby, ktoré stratili osobnú nezávislosť podľa vopred určených kritérií a ktoré majú stále a pravidelné bydlisko vo Francúzsku, majú nárok na APA. Pokiaľ ide o PCH, na túto dávku majú nárok všetky zdravotne postihnuté osoby v zásade vo veku menej ako 60 rokov, ktoré majú stále a pravidelné bydlisko vo Francúzsku a ktorých zdravotné postihnutie spĺňa niektoré vopred stanovených kritérií. Je nesporné, že poskytnutie týchto dvoch dávok je nezávislé od zdrojov žiadateľa. Hoci sa tieto zdroje zohľadňujú na účely určenia skutočnej sumy, ktorá bude vyplatená príjemcovi, z článkov L. 232-4 a L. 245-6 Zákonníka sociálnych opatrení a rodiny vyplýva, že táto suma sa v podstate vypočítava na základe objektívnych kritérií uplatniteľných bez rozdielu na všetkých príjemcov v závislosti od úrovne ich zdrojov.

37 Z týchto ustanovení Zákonníka sociálnych opatrení a rodiny teda vyplýva, že zohľadnenie zdrojov príjemcu sa netýka vzniku nároku na APA a PCH, ale podmienok výpočtu týchto dávok, ktoré musia byť poskytnuté, ak žiadateľ spĺňa podmienky zakladajúce nárok na uvedené dávky, a to nezávisle od výšky jeho zdrojov.

38 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že zo zohľadnenia zdrojov príjemcu výlučne len na účely výpočtu skutočnej výšky APA alebo PCH, a to na základe objektívnych kritérií definovaných zákonom, nevyplyva individuálne posúdenie osobných potrieb tohto príjemcu zo strany príslušného orgánu.

39 Na rozdiel od toho, čo tvrdí francúzska vláda vo svojich písomných pripomienkach, z potreby posúdenia stupňa straty osobnej nezávislosti alebo zdravotného postihnutia žiadateľa na účely priznania APA a PCH nevyplyva individuálne posúdenie osobných potrieb tohto žiadateľa. Ako totiž vyplýva zo spisu predloženého Súdnu dvoru, posúdenie „straty osobnej nezávislosti“ (v prípade APA) a „zdravotného postihnutia“ (v prípade PCH) vykonáva lekár alebo odborník v rámci zdravotnícko-sociálneho tímu, prípadne multidisciplinárny tím podľa vopred stanovených tabuliek, zoznamov a referenčných úrovní, to znamená v súlade s judikatúrou pripomenutou v bode 34 tohto rozsudku, na základe objektívnych kritérií definovaných zákonom, pri splnení ktorých vzniká nárok na príslušnú dávku. Za týchto podmienok nemožno tvrdiť, že priznanie APA a PCH závisí od individuálneho posúdenia osobných potrieb žiadateľa v zmysle judikatúry citovanej v bode 32 tohto rozsudku.

40 Okrem toho a na rozdiel od toho, čo tvrdí francúzska vláda vo svojich písomných pripomienkach, APA a PCH nemožno kvalifikovať ako „osobitné nepríspevkové peňažné dávky“ v zmysle článku 3 ods. 3 nariadenia č. 883/2004. Keďže totiž z predchádzajúcich úvah, ako aj z konštatovaní vnútroštátneho súdu pripomenutých v bode 26 tohto rozsudku vyplýva, že dve kumulatívne podmienky uvedené v bode 32 tohto rozsudku sú splnené a že APA a PCH musia byť kvalifikované ako „dávky sociálneho zabezpečenia“, nie je potrebné overiť, či tieto dve plnenia možno považovať za „osobitné nepríspevkové peňažné dávky“, keďže Súdny dvor už rozhodol, že tieto dva pojmy sa navzájom vylučujú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. februára 2006, Hosse, C-286/03, EU:C:2006:125, bod 36, a zo 16. septembra 2015, Komisia/Slovensko, C-433/13, EU:C:2015:602, bod 45).

41 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy uvedené vyššie je potrebné na položenú otázku odpovedať tak, že článok 3 nariadenia č. 883/2004 sa má vykladať v tom zmysle, že dávky, ako

je APA a PCH, sa musia na účely ich kvalifikácie ako „dávky sociálneho zabezpečenia“ v zmysle tohto ustanovenia považovať za dávky poskytované bez akéhokoľvek individuálneho posúdenia osobných potrieb príjemcu, keďže zdroje posledného uvedeného sa zohľadňujú len na účely výpočtu skutočnej výšky týchto dávok na základe objektívnych kritérií definovaných zákonom.

O trovách

42 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdný dvor (siedma komora) rozhodol takto:

Článok 3 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 z 29. apríla 2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia sa má vykladať v tom zmysle, že dávky, ako je individualizovaný príspevok na osobnú nezávislosť a dávka na kompenzáciu zdravotného postihnutia, sa musia na účely ich kvalifikácie ako „dávky sociálneho zabezpečenia“ v zmysle tohto ustanovenia považovať za dávky poskytované bez akéhokoľvek individuálneho posúdenia osobných potrieb príjemcu, keďže zdroje posledného uvedeného sa zohľadňujú len na účely výpočtu skutočnej výšky týchto dávok na základe objektívnych kritérií definovaných zákonom.

Podpisy

* Jazyk konania: francúzština.